MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS IV: 1.7. 1.9.)
Melk, um 1470 Seite 262r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

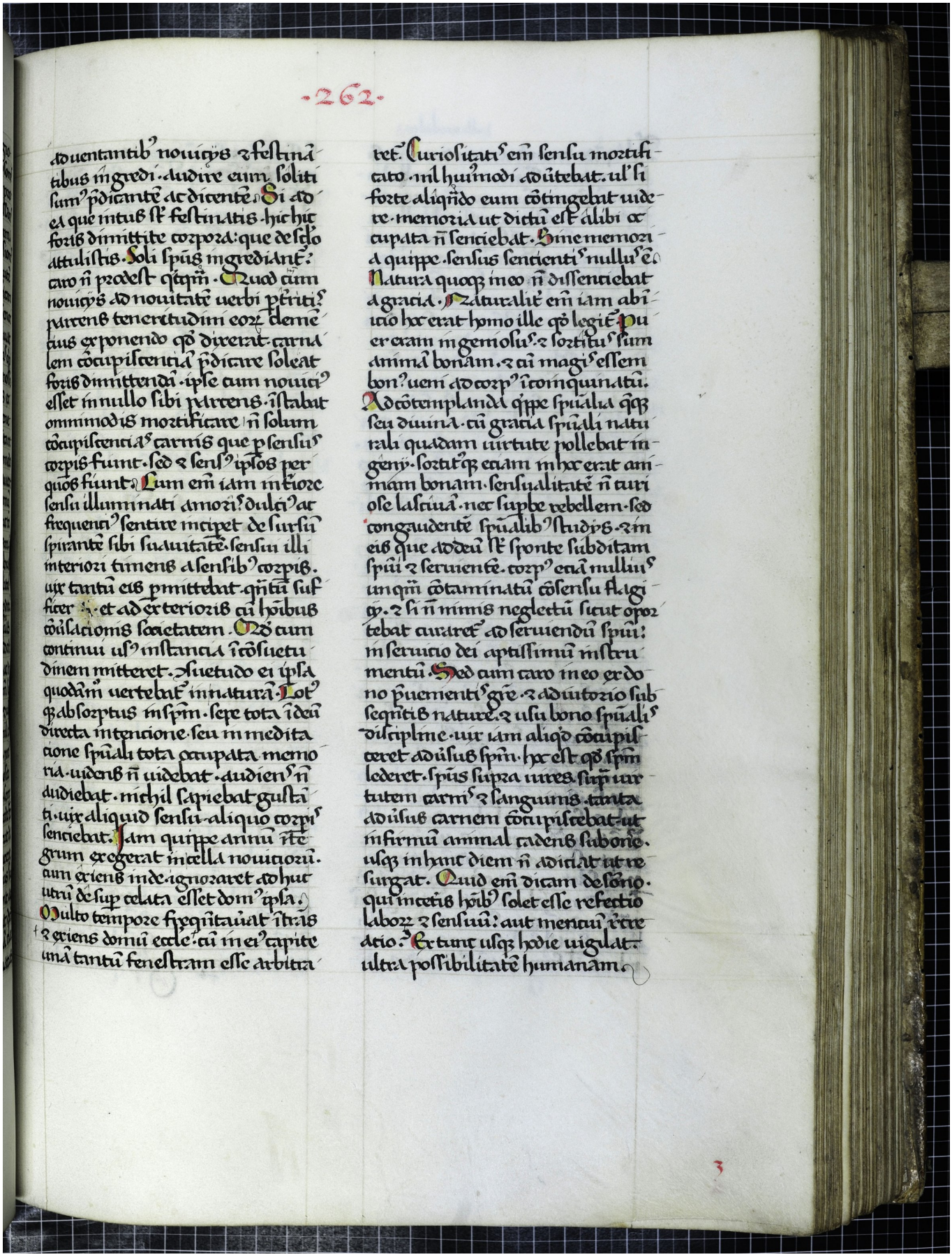

aduentantib⁹ nouicijs ⁊ festinā
tibus ingredi. audire eum soliti
sum⁹ p̄dicantē ac dicentē. Si ad
ea que intus sc̄ festinatis. hic hic
foris dimittite corpora: que de sc̄lo
attulistis. Soli sp̄us ingrediant̄:
caro n̄ prodest q̄tq̄m. Quod cum
nouicijs ad nouitatē uerbi p̄tritis
parcens teneritudini eoꝝ clemē
tius exponendo q̄d dixerat. carna
lem cōcupiscentiā p̄dicare soleat
foris dimittendā. ipse cum nouici⁹
esset in nullo sibi parcens. īstabat
omnimodis mortificare n̄ solum
cōcupiscentias carnis que p sensus
corpis fiunt. sed ⁊ sens⁹ ipsos per
quos fiunt. Cum em̄ iam interiore
sensu illuminati amoris dulci⁹ ac
frequenci⁹ sentire inciperet de sursū
spirantē sibi suauitatē. sensui illi
interiori timens a sensib⁹ corpis.
uix tantū eis p̄mittebat. q̄ntū suf
ficer et ad exterioris cū hoībus
cōuersacionis societatem. Q̄d cum
continui us⁹ instancia īcōsuetu
dinem mitteret. ꝯsuetudo ei ipsa
quodām uertebat̄ in naturā. Lot⁹
q̄ absorptus in sp̄m. sepe tota īdeū
directa intencione. seu in medita
cione sp̄uali tota occupata memo
ria. uidens n̄ uidebat. audiens n̄
audiebat. nichil sapiebat gustā
ti. uix aliquid sensu aliquo corpis
senciebat. Iam quippe annū īte
grum exegerat in cella nouiciorū.
cum exiens inde ignoraret adhuc
utrū desup celata esset dom⁹ ipsa.
Multo tempore frequentauerat ītrās
⁊ exiens domū eccle. cū in ei⁹ capite
unā tantū fenestram esse arbitra
ret. Curiositatis em̄ sensu mortifi
cato. nil huiusmodi aduertebat. ul' si
forte aliq̄ndo eum cōtingebat uide
re. memoria ut dictū est alibi oc
cupata n̄ senciebat. Sine memori
a quippe. sensus sencientis nullus ē.
Natura quoq̄ in eo n̄ dissenciebat
a gracia. Naturalit̄ em̄ iam abī
icio hoc erat homo ille q̄d legit̄. Pu
er eram ingeniosus ⁊ sortitus sum
animā bonam. ⁊ cū magis essem
bon⁹ ueni ad corp⁹ īcoinquinatū.
Ad cōtemplanda q̄ppe sp̄ualia q̄q̄
seu diuina. cū gracia sp̄uali natu
rali quadam uirtute pollebat in
genij. sortit⁹q̄ eciam in hoc erat ani
mam bonam. sensualitatē n̄ curi
ose lasciuā. nec supbe rebellem. sed
congaudentē sp̄ualib⁹ studijs. ⁊ in
eis que ad deū sc̄ sponte subditam
sp̄ui ⁊ seruientē. corp⁹ eciā nullius
unq̄m cōtaminatū cōsensu flagi
cij. ⁊ si n̄ nimis neglectū sicut opor
tebat curaret̄ ad seruiendū sp̄ui:
in seruicio dei aptissimū instru
mentū. Sed cum caro in eo ex do
no p̄uenientis gr̄e. ⁊ adiutorio sub
sequentis nature. ⁊ usu bono sp̄ualis
discipline. uix iam aliq̄d cōcupis
ceret aduersus sp̄m. hoc est q̄d sp̄m
lederet. sp̄us supra uires. sup̄ uir
tutem carnis ⁊ sanguinis. tanta
aduersus carnem cōcupiscebat. ut
infirmū animal cadens sub one.
usq̄ in hanc diem n̄ adiciat ut re
surgat. Quid em̄ dicam de sōno.
qui in ceteris hoīb⁹ solet esse refectio
laboꝝ ⁊ sensuū: aut mencium ꝛ̄cre
acio. Extunc usq̄ hodie uigilat.
ultra possibilitatē humanam.